Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

30. mai 2013 *

Põllumajandus — Ühine turukorraldus — Puu- ja köögiviljasektori toetus — Tühistamishagi — Otsene puutumus — Vastuvõetavus — Töödeldud puu- ja köögiviljad — Rakendusfondid ja -kavad — „Tegevuste, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused" rahastamine

Liidetud kohtuasjades T-454/10 ja T-482/11,

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), asukoht Napoli (Itaalia), esindajad: advokaadid J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ja S. Carvalho de Sousa ning hiljem advokaadid S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ja R. Oliveira,

hageja kohtuasjas T-454/10,

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), asukoht Madrid (Hispaania), ja kuusteist ülejäänud hagejat, kelle nimed on loetletud I lisas, esindajad: advokaadid J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ja S. Carvalho de Sousa ning hiljem advokaadid S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ja R. Oliveira,

hagejad kohtuasjas T-482/11,

keda toetavad

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), asukoht Milano (Itaalia), ja kümme ülejäänud menetlusse astujat, kelle nimed on loetletud II lisas, esindajad: advokaadid J. L. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ja S. Carvalho de Sousa ning hiljem advokaadid S. Estima Martins, S. Carvalho de Sousa ja R. Oliveira,

menetlusse astujad kohtuasjas T-454/10,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad kohtuasjas T-454/10: B. Schima ja M. Vollkommer ning hiljem B. Schima ja N. Donnelly, ning esindajad kohtuasjas T-482/11: K. Banks ja M. Schima,

kostja,

keda toetab

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Confederazione Cooperative Italiane, asukoht Rooma (Itaalia), ja kaheksa ülejäänud menetlusse astujat, kelle nimed on loetletud III lisas, esindajad: advokaadid M. Merola, C. Santacroce ja L. Cappelletti,

menetlusse astujad,

mille ese kohtuasjas T-454/10 on nõue tühistada komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris (ELT L 350, lk 1), mida on muudetud komisjoni 30. juuli 2010. aasta määrusega (EL) nr 687/2010 (ELT L 199, lk 12), artikli 52 lõige 2a ja VIII lisa, ning kohtuasjas T-482/11 nõue tühistada komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT L 157, lk 1), artikli 50 lõige 3 ja artikli 60 lõige 7,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: ametnik N. Rosner,

arvestades kirjalikus menetluses ja 13. novembri 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Vastavalt nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ELT L 299, lk 1; edaspidi „ühise turukorralduse ühtne määrus"), artikli 1 lõike 1 punktidele i ja j kohaldatakse seda määrust puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektori suhtes.

2 Nõukogu 14. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 361/2008, millega muudetakse ühise turukorralduse ühtset määrust (ELT L 121, lk 1), lisati viimati nimetatud määrusesse eelkõige teatud sätted nõukogu 26. septembri 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 1182/2007, millega kehtestatakse puu- ja köögiviljasektori erieeskirjad, muudetakse direktiive 2001/112/EÜ ja 2001/113/EÜ ning määrusi (EMÜ) nr 827/68, (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96, (EÜ) nr 2826/2000, (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 318/2006 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2202/96 (ELT L 273, lk 1) (vt määruse nr 361/2008 põhjendus 8).

3 Määruse nr 1182/2007 põhjenduses 6 on märgitud, et „[k]äesoleva määruse kohaldamisalasse peaksid kuuluma puu- ja köögiviljaturu ning töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korraldusega hõlmatud tooted", kuid samas täpsustatakse, et „[t]ootjaorganisatsioone ja tootmisharudevahelisi organisatsioone ning kokkuleppeid käsitlevaid sätteid kohaldatakse üksnes puu- ja köögiviljaturu ühise korraldusega hõlmatud toodete suhtes ning [et] seda eristamist tuleks jätkata".

4 Määruse nr 361/2008 artikli 1 punktiga 22 lisati ühise turukorralduse ühtse määruse II osa I jaotise IV peatükki IV jagu. Uue jao artiklite 103b, 103c ja 103d kohaselt võivad puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonid moodustada konkreetsete eesmärkidega rakenduskavade rahastamiseks rakendusfonde. Neid fonde rahastatakse liikmetelt saadavast rahalisest toetusest ning ühenduse finantsabist.

5 Ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103d lõike 2 kohaselt on ühenduse finantsabi ülempiir 4,1% iga tootjaorganisatsiooni turustatud toodangu väärtusest, mida võib suurendada 4,6%-le sellest väärtusest, tingimusel et summat, mis ületab 4,1% nimetatud väärtusest, kasutatakse üksnes riskide vältimise ja juhtimise meetmeteks.

6 Komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris (ELT L 350, lk 1), sätestab artikli 52 lõigetes 1 ja 6 järgnevat:„Arvutamise alus

1. Käesoleva peatüki kohaldamise eesmärgil arvutatakse turustatud toodangu väärtus tootjaorganisatsiooni puhul tootjaorganisatsioonide liikmete toodangu põhjal, mille suhtes on tootjaorganisatsiooni tunnustatud.

[…]

6. Turustatud toodangu eest esitatakse arve „tootjaorganisatsioonijärgse” seisuga:

a) vajaduse korral pakendatud, valmistatud või esmatöödeldud tootena;

b) käibemaksuta, ja

c) sisetranspordi kuludeta […]”

7 Komisjoni 30. juuli 2010. aasta määruse (EL) nr 687/2010, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1580/2007 (ELT L 199, lk 12), näeb põhjenduses 4 ette:

„Töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja väärtuse arvutamine on osutunud keeruliseks. Kontrollimise eesmärgil ja lihtsuse huvides on asjakohane kehtestada töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja väärtuse arvutamiseks kindel määr, mis vastab põhitoote, nimelt töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja väärtusele, ning tegevused, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused. Kuna töödeldud puu- ja köögivilja tootmiseks vajatavad puu- ja köögiviljamahud erinevad märkimisväärselt tooterühmiti, tuleks neid erinevusi kajastada kohaldatavates kindlates määrades.”

8 Määruse nr 687/2010 artikli 1 punktiga 1 muudeti määruse nr 1580/2007 artikli 21 lõike 1 punkti i, millega on määratletud mõiste „valmistamine” kui „puu- ja köögivilja valmistamisega seotud [sellised] tegevused nagu puhastamine, lõikamine, koorimine, korrastamine ja kuivatamine, ilma neid töödeldud puu- ja köögiviljaks muutmata”.

9 Määruse nr 687/2010 artikli 1 punktiga 2 lisati määruse nr 1580/2007 artiklile 52 lõige 2a, milles on sätestatud:

„Turustatud toodangu väärtus ei hõlma töödeldud puu- ja köögivilja väärtust või mis tahes muu kui puu- ja köögiviljasektori toote väärtust.

Töötlemiseks ettenähtud sellise puu- ja köögivilja turustatud toodangu väärtus, mida on töödeldud üheks [ühise turukorralduse ühtse määruse] I lisa X osas loetletud töödeldud puu- ja köögiviljaks või käesolevas artiklis osutatud mis tahes muuks põllumajandustooteks ja mida on kirjeldatud käesoleva määruse VIa lisas, mida on ise või allhanke teel töödelnud kas tootjaorganisatsioon või

tootjaorganisatsioonide liit või nende liikmed, kes on käesoleva artikli lõikes 7 osutatud tootjad või kooperatiivid või tütarettevõtted, arvutatakse kõnealuste töödeldud toodete kaubaarvele märgitud väärtuse suhtes protsentides väljendatud kindlat määra kohaldades.

Kindel määr on::

a) 53% puuvilja- ja marjamahla puhul;

b) 73% kontsentreeritud mahlade puhul;

c) 77% tomatikontsentraadi puhul;

d) 62% külmutatud puu- ja köögivilja puhul;

e) 48% konserveeritud puu- ja köögivilja puhul;

f) 70% perekonna *Agaricus* konserveeritud seente puhul;

g) 81% lühiajaliseks säilitamiseks soolvees konserveeritud puuvilja puhul;

h) 81% kuivatatud puuvilja puhul;

i) 27% muu töödeldud puu- ja köögivilja puhul;

j) 12% töödeldud maitsetaimede puhul;

k) 41% paprikapulbri puhul.”

10 Määruse nr 687/2010 artikli 1 punkt 2 asendas määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 6 teksti järgmisega:

„6. Puu- ja köögivilja turustatud toodangu eest esitatakse arve „tootjaorganisatsioonijärgse” seisuga, vajaduse korral [ühise turukorralduse ühtse määruse] I lisa IX osas loetletud tootena, mis on valmistatud ja pakendatud, ilma:

a) käibemaksuta;

b) sisetranspordi kuludeta, kui tootjaorganisatsiooni keskse kogumis- ja pakendamisasutuse ja tootjaorganisatsiooni jaotuspunkti vahemaa on oluline.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel määravad liikmesriigid kindlaks erinevatel tarnimis- või veoetappidel toodete kohta kaubaarvele märgitud väärtuse suhtes kohaldatavad vähendusprotsendid.”

11 Määruse nr 1580/2007 artikli 61 lõikes 4, mida ei ole määrusega nr 687/2010 muudetud, on täpsustatud, et „[r]akenduskavad ei või sisaldada VIII lisas loetletud tegevusi ega kulusid”.

12 Määrus nr 1580/2007 tunnistati komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse ühise turukorralduse ühtse määruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga (ELT L 157, lk 1), artikli 149 alusel kehtetuks, kuna viimati nimetatud määrus hõlmas juba üksikasjalikke rakenduseeskirju seoses nende sektoritega.

13 Määruse nr 543/2011 põhjenduses 35 on märgitud:

„Rakenduskavadele antava toetuse kasutamise võimaldamiseks tuleks selgelt määratleda tootjaorganisatsioonide turustatud toodang, sealhulgas täpsustada, milliseid tooteid võib arvesse võtta ja millise turustusetapi ajal toodangu väärtus arvutatakse. Kontrollimise eesmärgil ja lihtsuse huvides on asjakohane kasutada töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja väärtuse arvutamiseks kindlat määra, mis vastab põhitoote, nimelt töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja väärtusele, ning tegevustele, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused. Kuna töödeldud puu- ja köögivilja tootmiseks vajatavad puu- ja köögiviljamahud erinevad märkimisväärselt tooterühmiti, tuleks neid erinevusi kajastada kohaldatavates kindlates määrades […]”

14 Selles kontekstis on määruse nr 1580/2007 artikli 21 lõike 1 punkti i (vt eespool punkt 8) asemel nüüd rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 19 lõike 1 punkt j ja määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a asemel nüüd rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 ning rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõikega 7 on võetud sisuliselt üle määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõige 6 (vt eespool punktid 9 ja 10).

15 Lisaks võivad rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 kohaselt „[p]uu- ja köögivilja töödeldud puu- ja köögiviljaks töötlemisega seotud investeeringud ja tegevused […] olla abikõlblikud, kui selliste investeeringute ja tegevuste puhul järgitakse [ühise turukorralduse ühtse määruse] artikli 103c lõikes 1 osutatud eesmärke, sh kõnealuse määruse artikli 122 esimese lõigu punktis c osutatud eesmärke, ning tingimusel, et need on määratletud [ühise turukorralduse ühtse määruse] artikli 103f lõikes 2 osutatud riiklikus strateegias”.

Menetlus ja poolte nõuded

16 Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) esitas kohtuasjas T-454/10 hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 30. septembril 2010. Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) ja ülejäänud kuusteist hagejat, kelle nimed on loetletud I lisas, esitasid kohtuasjas T-482/11 hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. septembril 2011.

17 Üldkohtu kantseleisse 13. ja 17. jaanuaril saabunud viie dokumendiga esitasid Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) ja II lisas loetletud üksused kohtuasjas T-454/10 avaldused menetlusse astumiseks Anicavi nõuete toetuseks.

18 Üldkohtu kantseleisse 24. jaanuaril 2011 saabunud nelja dokumendiga esitasid Confederazione Cooperative Italiane ja III lisas loetletud üksused kohtuasjas T-454/10 avaldused menetlusse astumiseks Euroopa Komisjoni nõuete toetuseks.

19 Üldkohtu kantseleisse 19. detsembril 2011 saabunud kahe dokumendiga esitasid Confederazione Cooperative Italiane ja III lisas loetletud üksused avaldused kohtuasjas T-482/10 menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks.

20 Üldkohtu teise koja esimees andis 5. oktoobri 2011. aasta ja 6. märtsi 2012. aasta määrusega menetlusse astumise loa. Menetlusse astujad esitasid oma seisukohad ja ülejäänud pooled esitasid määratud tähtaja jooksul nende kohta oma märkused.

21 Üldkohtu teise koja esimehe 22. oktoobri 2012. aasta määrusega liideti kohtuasjad T-454/10 ja T-482/11 Üldkohtu kodukorra artikli 50 alusel suuliseks menetluseks ja kohtuotsuse tegemiseks.

22 Kohtuasjas T-454/10 palub Anicav Üldkohtul:

— tühistada määruse nr 1580/2007, mida on muudetud määrusega nr 687/2010, artikkel 52 ja VIII lisa;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

23 Kohtuasjas T-482/11 paluvad Agrucon ja kuusteist ülejäänud hagejat, kelle nimed on loetletud I lisas, Üldkohtul:

— tühistada rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 ja artikli 60 lõige 7;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

24 Komisjon palub kohtuasjades T-454/10 ja T-482/11 Üldkohtul:

— jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu ja igal juhul põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja Anicavilt, Agruconilt ja ülejäänud kuueteistkümnelt hagejalt, kelle nimed on loetletud I lisas.

25 Anicavi nõuete toetuseks menetlusse astujad paluvad kohtuasjas T-454/10 Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud sätted;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

26 Komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astujad paluvad kohtuasjades T-454/10 ja T-482/11 Üldkohtul:

— jätta hagid vastuvõetamatuse tõttu ja igal juhul põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja Anicavilt, Agruconilt ja ülejäänud kuueteistkümnelt hagejalt, kelle nimed on loetletud I lisas.

Õiguslik käsitlus

27 Hagejad esitavad kolm väidet selle kohta, et õigusnormid, mille tühistamist nad nõuavad, rikuvad esiteks ühise turukorralduse ühtset määrust, teiseks diskrimineerimiskeelu põhimõtet ja kolmandaks proportsionaalsuse põhimõtet.

28 Komisjon vaidlustab kõigepealt hagide vastuvõetavuse ning seejärel nende põhjendatuse.

Vastuvõetavus

Hagi vastuvõetavus kohtuasjas T-454/10 osas, milles see käsitleb määruse nr 1580/2007 VIII lisa

29 Olgu nenditud, et ELTL artikli 263 kuuenda lõigu kohaselt tuleb tühistamishagi esitada kahe kuu jooksul vastavalt kas vaidlusaluse akti avaldamisest või teatavakstegemisest hagejale või nende puudumisel kahe kuu jooksul pärast päeva, mil hageja sellest teada sai. Mainitud sätte sõnastusest ja eesmärgist, milleks on õiguskindluse tagamine, johtub, et akt, mida ei ole nimetatud tähtaja jooksul vaidlustatud, muutub lõplikuks. Selline lõplikkus ei puuduta üksnes kõnealust akti ennast, vaid ka kõiki hilisemaid, puhtalt kinnitava loomuga akte. Selline lahendus, mis on põhjendatud õiguskindluse

tagamise vajadusega, kehtib nii üksikaktide kui ka õigustloovate aktide, näiteks määruse kohta. Seevastu juhul, kui määruse sätet muudetakse, tekib taas võimalus esitada hagi, ja mitte üksnes selle sätte, vaid ka kõigi teiste sätete peale, mis isegi vaatamata sellele, et neid ei ole muudetud, moodustavad kõnealuse sättega ühe terviku (Euroopa Kohtu 18. oktoobri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-299/05: komisjon *vs*. parlament ja nõukogu, EKL 2007, lk I-8695, punktid 28–30).

30 Komisjon leiab, et määruse nr 1580/2007 VIII lisa, mida ei ole määrusega 687/2010 muudetud, ei moodusta ühte tervikut määruse nr 1580/2007 artikliga 52, mida on määruse nr 687/2010 muudetud.

31 Käesoleval juhul on ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103d kohaselt (vt eespool punkt 5) ühenduse finantsabi ülempiir eelkõige 4,1% iga tootjaorganisatsiooni turustatud toodangu väärtusest, mida võib suurendada 4,6%-le sellest väärtusest, tingimusel et summat, mis ületab 4,1% nimetatud väärtusest, kasutatakse üksnes riskide vältimise ja juhtimise meetmeteks.

32 Nagu nähtub määruse nr 687/2010 põhjendusest 4 (vt eespool punkt 7) hõlmab määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõikes 2a esinev kindel määr, mille alusel tehakse kindlaks töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja turustatud toodangu väärtus, nii põhitoote väärtuse kui ka „tegevus[ed], mis ei ole tegelikud töötlemistegevused”. Seda asjaolu kinnitab ka eespool viidatud sätte teine lõik, millega tehakse esimese lõiguga kehtestatud reeglist erand ja mille kohaselt ei hõlma turustatud toodangu väärtus töödeldud puu- ja köögivilja väärtust.

33 Pealegi ei sisalda määruse nr 1580/2007 artikli 61 lõike 4 kohaselt rakenduskavad sama määruse VIII lisas loetletud tegevusi ega kulusid. Olgu märgitud, et see loetelu täiendab sätet, millega määratakse kindlaks ühenduse abi arvutamise kord rakenduskavades. Sellest tuleneb, et selle meetme puhul moodustab vastupidi sellele, mida väidab komisjon, määruse nr 1580/2007 VIII lisa sama määruse artikliga 52 ühe terviku eespool punktis 29 viidatud kohtupraktika tähenduses.

34 Siiski, nagu nähtub hagi punktidest 104 ja 105 koostoimes selle esimese nõudega, palub Anicav tühistada määruse nr 1580/2007 VIII lisa ulatuses, milles see ei viita töötlemiskuludele kui kuludele, mille rahastamine on rakenduskavade raames välistatud.

35 Sellega seoses tuleb märkida, et „tegevustega, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused” seotud kulude abikõlblikkus tuleneb määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõikes 2a ette nähtud kindlatest määradest ja mitte selle määruse VIII lisast. Lisaks tooks määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a võimalik tühistamine hagejate esitatud põhjenduste tõttu komisjonile kaasa kohustuse võtta vastavalt ELTL artiklile 266 kõik Üldkohtu otsuse järgimiseks vajalikud meetmed, sealhulgas selle määruse VIII lisa võimaliku muutmise kohustuse. Järelikult tuleb igasugune määruse nr 1580/2007 VIII lisa sisu analüüs selleks, et see oleks kooskõlas ühise turukorralduse ühtse määrusega, viia läbi lähtuvalt rakendusmeetmetest, mille komisjon on kohustatud võtma juhul, kui selle sama määruse nr 52 lõige 2a tühistatakse. Nõudel tühistada määruse nr 1580/2007 VIII lisa, kuna viimati nimetatu ei arva sõnaselgelt välja töötlemiskulusid, on tegelikult sama ese kui nõudel tühistada selle määruse artikli 52 lõige 2a, nii et Üldkohtul puudub vajadus seda menetleda juhul, kui ta viimati nimetatud sätte tühistab.

Hagejate õigus hagi esitada

36 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldab tingimus, mille järgi peab selline vaidlustatud otsus, nagu on ette nähtud ELTL artikli 263 neljandas lõigus, puudutama füüsilist või juriidilist isikut otseselt, et Euroopa Liidu vaidlustatud meede avaldab otsest mõju isiku õiguslikule olukorrale ega jäta meedet rakendama kohustatud adressaadile mingit kaalutlusõigust – akti rakendamine on puhtautomaatne ja tuleneb vaid liidu õigusnormidest, ilma et kohaldataks muid vahenorme (vt Euroopa Kohtu 13. märtsi 2008. aasta otsus kohtuasjas C-125/06 P: komisjon *vs*. Infront WM, EKL 2008, lk I-1451, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Komisjon väidab mõlemas kohtuasjas, et põhimõte, mille kohaselt tootjaorganisatsioonid on abikõlblikud rakenduskavade raames ühenduse abi saama, samas kui töötlejad seda ei ole, ei tulene mitte määrusest nr 1580/2007 ega rakendusmäärusest nr 543/2011, vaid ühise turukorralduse ühtsest määrusest. Järelikult määrus nr 1580/2007 ja rakendusmäärus nr 543/2011 üksnes rakendavad seda põhimõtet, nii et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõige 2a ega rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 või artikli 60 lõige 7 (edaspidi „vaidlustatud õigusnormid") ei puuduta hagejaid otseselt.

38 Sellega seoses tuleb märkida, nagu nähtub hagi punktidest 91, 92, 97, 103, 104 ja 111 ning repliigi punktidest 27 ja 30 kohtuasjas T-454/10 ning hagi punktidest 92, 97, 100, 110, 117 ja 119 kohtuasjas T-482/11, et hagejad ei kritiseeri üldist vahetegemist tootjaorganisatsioonide ja töötlejate vahel ega järelda, et töötlejate puhul, kes ei kuulu tootjaorganisatsiooni, tunnustatakse õigust saada mis tahes abi. Hagejad väidavad, et vaidlustatud õigusnormid on ebaseaduslikud, kuna need näevad ette abi andmise tootjaorganisatsioonidele, kes teostavad samu töötlemistegevusi, mida teostavad ka töötlejad, kes tootjaorganisatsiooni ei kuulu, ning puu- ja köögiviljade töötlemisega seotud investeeringuid ning tegevusi. Ent – nagu komisjon ka sellega nõustub –vaidlustatud õigusnormid on hästi toimiv süsteem, mille kohaselt on tootjaorganisatsioonid abikõlblikud töötlemistegevuste puhul, mida teostavad ka töötlejad, kes ei kuulu tootjaorganisatsiooni, ja seda isegi kui neid tegevusi tuleb pidada tegevusteks, mis „ei ole tegelikult" töötlemistegevused.

39 Pealegi ei ole vaidlust selle üle, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõige 2a ega rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 ei jäta liikmesriikidele seoses turustatud toodangu väärtuse arvutamiseks kasutatava kindla määraga kaalutlusõigust. Sama kehtib rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 puhul, mis kehtestab töötlemisega seotud investeeringute ja tegevuste abikõlblikkusele tingimuse, et nende puhul järgitakse ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103c lõikes 1 ja artikli 122 esimese lõigu punktis c osutatud eesmärke ning et need tegevused on määratletud viimati nimetatud määruse artikli 103f lõikes 2 osutatud riiklikus strateegias.

40 Mis puudutab komisjoni argumenti, mille kohaselt kujutab asjaolu, et vaidlustatud õigusnormid seavad hagejad ja nende liikmed ebasoodsamasse konkurentsiolukorda, endast kaudset faktilist tagajärge, siis tuleb märkida, et hagejate ja nende liikmete konkurentsiseisundi mõjutamine tuleneb otseselt konkreetsetest kindlatest määradest, mis on kehtestatud määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõikega 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõikega 3, ning sellest, et viimati nimetatud määruse artikli 60 lõike 7 kohaselt on töötlemisega seotud investeeringud ja tegevused liidupoolse rahastamise osas abikõlblikud ning seda isegi juhul, kui vaidlustatud õigusnormid hagejaid ja nende liikmeid otseselt puudutavad (vt selle kohta Üldkohtu 11. juuli 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93: Métropole télévision jt *vs*. komisjon, EKL 1996, lk II-649, punkt 64).

41 Pealegi takistab komisjoni antud tõlgendus otsesele mõjule mis tahes õigussubjekti nõudmast sellise akti tühistamist, mille ese on abi maksmine tema konkurentidele, kuna ebasoodne olukord on üksnes kaudne faktiline tagajärg. Ent kui väljakujunenud kohtupraktika alusel eeldatakse, et juba komisjoni otsus, millega lubatakse liikmesriigil maksta abi, kui nimetatud riigi tahte osas seda abi maksta puudub igasugune kahtlus, mõjutab otseselt abisaaja konkurenti (vt selle kohta Üldkohtu 27. aprilli 1995. aasta otsused kohtuasjas T-442/93: AAC jt *vs*. komisjon, EKL 1995, lk II-1329, punktid 45 ja 46; kohtuasjas T-435/96: ASPEC jt *vs*. komisjon, EKL 1995, lk II-1281, punktid 60 ja 61, ja 22. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-266/94: Skibsværftsforeningen jt *vs*. komisjon, EKL 1996, lk II-1399, punkt 49), siis seda enam mõjutab liidu õiguse säte, mis näeb ette abi maksmise liidu poolt, ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses otseselt nimetatud abisaaja konkurenti.

42 Lisaks on määrus nr 1580/2007 ja rakendusmäärus nr 543/2011 õigusaktid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, kuna need ei ole ei seadusandlikud aktid, nagu need on määratletud ELTL artikli 289 lõikes 3, ega üksikaktid. Olgu lisatud – nagu seda väidavad ka hagejad ja mida komisjon ei ole vaidlustanud –, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõiget 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõiget 3 tuleb käsitleda sellisena, et need ei sisalda rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

43 Nimelt, kuigi on tõsi, et nende õigusnormide alusel liidu abi maksmine toimub siseriiklike ametiasutuste kaudu, on siiski selge, et vahendid, mille alusel need ametiasutused kõnealuseid makseid teevad, ei kohaldu hagejate suhtes, ei ole neile adresseeritud ning neid ei ole nendest teavitatud. Lisaks teostab iga makseasutus oma ülesandeid vastavalt asjaomases liikmesriigis kohaldatavatele eeskirjadele, milles ei ole tingimata ette nähtud selliste õigusaktide vastuvõtmist, mida on võimalik siseriiklikes kohtutes vaidlustada. Niisugustel tingimustel, nagu komisjon tõi ka välja kohtuasjas T-454/10 esitatud vastureplиigi punktis 16 ja kohtuasjas T-482/10 esitatud kostja vastuse punktis 32, tuleb nentida, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõiget 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõiget 3 ei saa käsitleda sellisena, et need sisaldavad rakendusmeetmeid ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses.

44 Veel enam kehtib see rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 puhul. Nimelt vaidlustavad hagejad selle sätte õiguspärasuse, kuivõrd sellega nähakse ette, et töötlemisega seotud investeeringud ja tegevused on liidupoolse rahastamise osas abikõlblikud, nimelt on see aspekt, mis on määratletud üksnes nimetatud määruses, ilma et liikmesriike kutsutaks sellega seoses üles sekkuma või – veelgi enam – ilma et neil oleks õigus sekkuda.

45 Mis puudutab komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astujate esitatud argumenti, mille kohaselt sõltub puu- ja köögiviljade töötlemisega seotud investeeringute või tegevuste abikõlblikkus sellest, kas need on ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103f lõike 2 alusel välja töötatud riiklikus strateegias määratletud, siis tuleb kõigepealt märkida, et kõnealused strateegiad on kehtestatud viimati nimetatud sätte rakendamiseks ja mitte rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 rakendamiseks. Seega ei kujuta nende väljatöötamine endast selle viimati nimetatud sätte rakendusmeedet. Seejärel, nagu nähtub ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103f lõikest 2, koosnevad riiklikud strateegiad peamiselt olukorra tugevate ja nõrkade külgede analüüsist ning valitud prioriteetide põhjendusest, toovad välja rakenduskavade eesmärgid, hindavad neid ja kehtestavad tootjaorganisatsioonide aruandluskohustused. Niisugused strateegiad ei ole seega oma olemuselt meetmed, mille eesmärk on näha ette töötlemisega seotud investeeringute ja tegevuste abikõlblikkus liidupoolse rahastamise korral. Seetõttu ei kujuta selline abikõlblikkus, mille õiguspärasus vaidlustatud on, endast kõnealuste strateegiate osa, vaid see on otseselt kehtestatud rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõikega 7.

46 Lõpuks ei vaidlusta ei komisjon ega tema nõuete toetuseks menetlusse astujad seda, et hagejatest ühingutel on õigus kaitsta oma liikmete huve, sealhulgas hagi esitamise kaudu. Kuna vaidlustatud õigusnormid puudutavad otseselt kõnealuste ühingute liikmeid, siis on ka hagejatest ühingute puhul nende hagide vastuvõetavuse tingimus täidetud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 22. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-182/03 ja C-217/03: Belgia ja Forum 187 *vs*. komisjon, EKL 2006, lk I-5479, punkt 56).

Anicavi õigus hagi esitada

47 Komisjon väidab kohtuasjas T-454/10, et Anicavi taotletud tühistamise tagajärjel tuleks kohaldada enne määruse nr 687/2010 vastuvõtmist kehtinud õigusraamistikku. See õigusraamistik nägi aga ette abi andmise „esmatöötlemise" korral, mistõttu oli see hageja jaoks veelgi ebasoodsam.

48 Sellega seoses tuleb nentida – nagu nähtub määruse nr 687/2010 põhjendustest 2, 3 ja 4 –, et viimati nimetatud määrusega tunnistati kehtetuks endine turustatud toodangu väärtuse arvutussüsteem, et asendada see kindlate määrade kohaldamisel põhineva süsteemiga. Määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a võimalik tühistamine ei tooks automaatselt kaasa toetussüsteemi kohaldamist, millest seadusandja otsustas loobuda. Vastupidi tooks niisugune tühistamine kaasa selle, et komisjon oleks kohustatud võtma Üldkohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed vastavalt ELTL artiklile 266.

49 Samuti ei saa nõustuda komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astujate argumendiga, mille kohaselt on Anicavi hagi ese ära langenud ning on rakendusmääruse nr 543/2011 jõustumise tagajärjel, millega tunnistati kehtetuks määrus nr 1580/2007 (vt eespool punkt 12), põhjendatud huvi puudumise tõttu

vastuvõetamatu. Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et määruse nr 1580/2007 kehtetuks tunnistamine ei too kaasa samu tagajärgi kui selle võimalik tühistamine Üldkohtus, kuna niisugune kehtetuks tunnistamine ei ole selle määruse artikli 52 lõike 2a õigusvastasuse tunnistamine. Lisaks oli kõnealuse kehtetuks tunnistamise mõju *ex nunc*, samas kui võimalik tühistamine tooks kaasa *ex tunc* mõju. Üksnes viimasel juhul tuleb vaidlustatud sätteid pidada tühisteks ELTL artikli 264 mõttes. Seejärel kaasneb akti tühistamise korral nõue, et akti vastu võtnud institutsioon võtaks ELTL artikli 266 alusel kohtuotsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Need meetmed puudutavad eelkõige tühistamiskohtuotsuses tuvastatud õigusrikkumiste tagajärgede kaotamist. Nii võib puudutatud institutsiooni kohustada taastama hageja asjaomase olukorra või vältima sarnase akti vastuvõtmist (Üldkohtu 13. detsembri 1995. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-481/93 ja T-484/93: Exporteurs in Levende Varkens jt *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-2941, punktid 46 ja 47). Seega on Anicavi huvi määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a tühistamise suhtes säilinud.

50 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et hagid on vastuvõetavad osas, milles nendega palutakse tühistada vaidlustatud õigusnormid.

Põhiküsimus

51 Võttes arvesse nende kohtuasjade materiaalset seotust, tuleb analüüsida ühiselt kahte esimest väidet, mis puudutavad vastavalt ühise turukorralduse ühtse määruse rikkumist ning mittediskrimineerimise põhimõtte rikkumist. Nagu edaspidi välja toodud, võtavad ühise turukorralduse ühtse määruse asjaomaste õigusnormidega väljendatud põllumajanduspoliitika valikud arvesse kohustust tagada vastavalt EÜ artikli 34 lõikele 2 (nüüd ELTL artikli 40 lõige 2) võrdne kohtlemine ühelt poolt puu- ja köögivilja töötlejate – kes ei kuulu tootjaorganisatsiooni – ning teiselt poolt tootjaorganisatsioonide vahel, kes tegutsevad töödeldud puu- ja köögivilja sektoris töötlejatena.

52 Hagejad leiavad, et ühise turukorralduse ühtse määrusega ei ole nähtud ette võimalust maksta rakenduskavade raames toetusi töötlemistegevustele. Seega on vaidlustatud õigusnormid vastuolus ühise turukorralduse ühtse määrusega, kuna viimases ei ole toetuste maksmist niisuguste tegevuskulude katmiseks ette nähtud. Vaidlustatud õigusnormid on vastuolus ka mittediskrimineerimise põhimõttega, kuna nendega nähakse ette toetuse andmine tootjaorganisatsioonide töötlemistegevuste kulude katmiseks, välistades seega töötlejad, kes niisugustesse organisatsioonidesse ei kuulu.

53 Esialgu tuleb märkida, et kohtuasjas T-454/10 formaalselt seoses määruse nr 1580/2007 artikliga 52 esitatud väited puudutavad üksnes selle artikli lõiget 2a. Kohtuistungil selles osas küsimusele vastates täpsustas Anicav, et tühistamisnõue puudutab tegelikult ainult seda ühte määruse nr 1580/2007 lõiget. Kuna just nimetatud lõike teine lõik kehtestab võimaluse võtta arvesse teatud töötlemistegevuste väärtust ja kuna Anicav vaidlustas just selle võimaluse õiguspärasuse, siis tuleb märkida, et kohtuasjas T-454/10 on vaidlustatud just määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teine lõik. Sama lõike esimese lõigu kohta ei ole seevastu esitatud ühtegi väidet, kuna see säte välistab täpsemalt selle, et turustatud toodangu väärtuse arvutamisel võetaks arvesse töödeldud puu- ja köögiviljade väärtust või mis tahes muu kui puu- ja köögiviljasektori toote väärtust. Järelikult hõlmab viide vaidlustatud õigusnormidele juba nii määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teist lõiku kui ka rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõiget 3 ja artikli 60 lõiget 7.

54 Seoses hagejate väidete sisuga tuleb kõigepealt lühidalt meenutada õigusraamistikku, mis käsitleb toetuse andmist puu- ja köögiviljade töötlemistegevusteks.

55 Seoses sellega oli nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2201/96 töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korralduse kohta (EÜT L 297, lk 29; ELT eriväljaanne 03/20, lk 83) artiklitega 2–4 kehtestatud tootmistoetuse kava, mida kohaldati teatud toodete suhtes ja mis koosnes kahest osast. Esimese osaga kehtestati tootjate kasuks miinimumhind, mida töötlejad pidid tooraine

eest maksma. Samuti hõlmas süsteem tasandustoetust, mida anti töötlejatele vastutasuks selle eest, et nad maksid tootjatele miinimumhinda, mis kujutas endast siis kava teist osa (Üldkohtu 20. juuni 2006. aasta otsus kohtuasjas T-251/04: Kreeka *vs.* komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 97).

56 Nõukogu 4. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2699/2000, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2200/96 puu- ja köögiviljaturu ühise korralduse kohta, määrust (EÜ) nr 2201/96 ja määrust (EÜ) nr 2202/96, millega kehtestatakse teatavate tsitrusviljade tootjatele ühenduse toetuskava (EÜT L 311, lk 9; ELT eriväljaanne 03/31, lk 31), tunnistati eelnimetatud kava enamiku asjaomaste toodete suhtes alates 2001./2002. turustusaastast kehtetuks, asendades selle kava nimetatud määruse artikli 2 alusel üksiktoetusega, mida maksti otse tootjaorganisatsioonidele, ilma et töötlemissektorile oleks toetust ette nähtud, kusjuures viimasel oli seetõttu vabadus tootjatega hinnaläbirääkimisi pidada (eespool punktis 55 viidatud kohtuotsus Kreeka *vs.* komisjon, punkt 98). Olgu märgitud, et määruse nr 2201/96 (muudetud määrusega nr 2699/2000) artikli 3 lõige 1 ei tee tootjaorganisatsioonide abikõlblikkuse osas toetuse saamisel vahet sellel alusel, kas nende tooteid töötlevad töötlejad, kes kuuluvad tootjaorganisatsiooni, või need, kes sinna ei kuulu.

57 Lisaks kehtestati nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2202/96, millega kehtestatakse teatavate tsitrusviljade tootjatele ühenduse toetuskava (EÜT L 297, lk 49; ELT eriväljaanne 03/20, lk 103), artiklite 1–5 alusel toetuskava tootjaorganisatsioonidele, kes tarnivad töötlemiseks ühenduse territooriumil koristatud teatavaid tsitrusvilju. See kava kujutas endast üksiktoetust, mida maksti otse tootjaorganisatsioonidele, ilma et töötlemissektorile oleks toetust ette nähtud, kusjuures viimasel oli seetõttu vabadus tootjatega hinnaläbirääkimisi pidada. Ka selles kontekstis olgu märgitud, et määruse nr 2202/1996 artikli 2 lõige 1 ei tee tootjaorganisatsioonide abikõlblikkuse osas toetuse saamisel vahet sellel alusel, kas nende tooteid töötlevad töötlejad, kes kuuluvad tootjaorganisatsiooni, või need, kes sinna ei kuulu.

58 Need töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste sektori toetuskavad olid määruse nr 1182/2007 artikli 55 alusel jõus kuni 2008. turustusaasta lõpuni, mil need kehtetuks tunnistati (vt ka määruse nr 1182/2007 põhjendused 18–20, 38 ja 42). Viimati nimetatud säte lisati määruse nr 361/2008 artikli 1 punktiga 43 ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse artikli 203a lõikena 1.

59 Kõnealused toetused kaotati samaaegselt sellega, kui puu- ja köögiviljad, mille suhtes toetust kohaldati, lisati nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269), otsemaksete kavasse. Kõnealune kavasse lisamine toimus määruse nr 1182/2007 artikli 52 alusel, millega muudeti mitut määruse nr 1782/2003 sätet (vt ka määruse nr 1182/2007 põhjendused 18–20).

60 Seejärel – nagu komisjon seda vastavalt kohtuasjades T-454/10 ja T-482/11 esitatud kostja vastustes märkis – puudutab ühise turukorralduse ühtse määruse II osa I jaotise IV peatüki IVa jagu „Puu- ja köögiviljasektori toetused” üksnes seda viimati nimetatud sektorit, nii nagu see on määratletud ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 1 lõike 1 punktis i, mis ei hõlma aga töödeldud puu- ja köögivilja sektorit, nagu see on määratletud selle sama määruse artikli 1 lõike 1 punktis j. Sellega seoses tuleb rõhutada, et nende sätete kohaselt on iga sektor määratletud asjaomaste toodete kaudu, nii nagu liidu seadusandja on need loetlenud. Niisiis, kui toetus katab puu- ja köögivilja töötlemise kulud, mis toob kaasa töödeldud toodangu turustamise, siis antakse seda toetust töödeldud puu- ja köögivilja sektori raames. Komisjon rõhutas ka 17. novembril 2009 korralduskomiteele saadetud teabekirjas, et ühise turukorralduse ühtne määrus ei sisalda õiguslikku alust, mis lubaks töödeldud puu- ja köögivilja sektoris toetusi maksta.

61 Lisaks on oluline meenutada, et liidu rahastamiseks abikõlbulikud sektorid on määratletud ühise turukorralduse ühtses määruses, samas kui sektorid, millele ei ole selles viimati nimetatud määruses toetuse maksmist ette nähtud, on sellest välja jäetud. Neil tingimustel tuleb märkida, et alates 2008. turustusaasta lõpust ei või maksta ühtegi liidu toetust puu- ja köögivilja töötlemiskulude katteks.

62 Sellist järeldust kinnitab ühise turukorralduse ühtse määruse põhjendus 7, mille kohaselt kujutab viimati nimetatu endast lihtsustamise vahendit, mis ei sea kahtluse alla ühises põllumajanduspoliitikas aastate jooksul tehtud poliitilisi otsuseid ja seega ei ole selle eesmärk olemasolevate õigusaktide kehtetuks tunnistamine ega muutmine ega uute õigusaktide või meetmete sätestamine. Seda tõsiasja on korratud ka määruse nr 361/2008 põhjenduses 2 – see on määrus, mis lisas ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse määruse nr 1182/2007 sätted, millega kaotati toetused töödeldud puu- ja köögivilja sektorile (vt eespool punkti 58).

63 Kuid nagu nähtub määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõikest 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõikest 3, on puu- ja köögiviljad, mille suhtes nende määrustega kehtestatud kindlat määra kohaldatakse, ühise turukorralduse ühtse määruse I lisa X ossa kuuluvad töödeldud tooted ning määruse nr 1580/2007 VIa lisas ja rakendusmääruse nr 543/2011 VI lisas mainitud töödeldud tooted. Komisjon ja tema nõuete toetuseks menetlusse astujad tunnistavad lisaks, et eespool mainitud õigusnormidega kehtestatud kindlad määrad katavad ka teatud tegevustega seotud kulud, nimelt tegevustega, millele määruse nr 687/2010 põhjenduses 4 ja rakendusmääruse nr 543/2011 põhjenduses 35 viidatakse kui „tegevustele, mis ei ole tegelikult töötlemistegevused”. Niisugused tegevused viiakse läbi protsessi käigus, mille eesmärk on töödeldud puu- ja köögivilja tootmine ning nimetatud töödeldud toodangu turustamine. Sellist asjaolu tõendab ka teatis, mille komisjon saatis liikmesriikidele 2010. aasta juunis ja mille kohaselt tekivad ettevalmistuskulud – nagu tükeldamise ja puhastamise kulud – enne, kui tooted sisenevad nn töötlemistunnelisse, samas kui ülejäänud liiki kulud, mida samuti võetakse turustatud toodangu väärtuse arvutamisel arvesse, kujutavad endast nn töötlemisjärgseid kulusid.

64 Lisaks kinnitab komisjon oma kostja vastustes, mille ta esitas vastavalt kohtuasjades T-454/10 ja T-482/11, et „tegevused, mis ei ole tegelikult töötlemistegevused” hõlmavad nii ettevalmistustegevusi kui ka selliseid töötlemisjärgseid tegevusi nagu edendamine, turustamine ja ladustamine.

65 Lõpuks ei ole komisjon vaidlustanud asjaolu, et kõnealuseid tegevusi teostavad oma niisuguste toodete töötlemistegevuste käigus, mis on loetletud määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõikes 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõikes 3, ka töötlejad, kes ei kuulu tootjaorganisatsiooni.

66 Olgu märgitud, et ühise turukorralduse ühtne määrus ei toeta sellist tõlgendust, nagu komisjon on välja toonud.

67 Nimelt, kuigi on tõsi, et ühise turukorralduse ühtne määrus ei kehtesta töötlemistegevuste loetelu, on siiski selge, et sellised tegevused ei ole rakenduskavade raames rahastamiseks abikõlblikud (vt eespool punktid 58–62). Hoolimata sellest, et ühise turukorralduse ühtse määruse artiklis 103d ei ole turustatud toodangu väärtuse mõistet määratletud, ei saa komisjon seda mõistet tõlgendada viisil, mis tingib liidu toetuste andmise sektorites, millele ei ole toetuse andmist ühise turukorralduse ühtses määruses ette nähtud.

68 Samuti ei saa nõustuda komisjoni argumendiga, mis tugineb ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103c lõike 1 punktidele c ja d.

69 Vastavalt selle sätte lõike 1 punktile c võib puu- ja köögiviljasektori rakenduskava eesmärk olla nende toodete kaubandusliku väärtuse suurendamine. Ent – nagu on välja toodud eespool punktis 60 –ühise turukorralduse ühtse määruse II osa I jaotise IV peatüki IVa jagu puudutab puu- ja köögiviljasektorit, mis ei hõlma töödeldud puu- ja köögivilja sektorit. Järelikult peab töötlemiseks ette nähtud puu- ja köögivilja kaubandusliku väärtuse suurendamine puudutama ükskõik millist kõnealuste toodete

tootmisega seotud tegevust, mis ei hõlma aga nende töötlemistegevusi. Lisaks ei muuda asjaolu, et õigus saada töötlemisega seotud tegevustele rahastamist on tootjaorganisatsioonidel, kes tegelevad puu- ja köögivilja tootmisega, tõsiasja, et kõnealune rahastamine puudutab töötlemistegevusi ja seega töödeldud puu- ja köögivilja sektorit (vt eespool punkt 60), millele ei ole ühtegi toetust ühise turukorralduse ühtse määrusega ette nähtud.

70 Seoses kõnealuse sätte lõike 1 punktiga d, mille kohaselt võib puu- ja köögiviljasektori rakenduskavade eesmärk olla värskete või töödeldud toodete tarbimise edendamine, tuleb märkida, et selline prognoos vastab oma olemuselt tegevusele, mille eesmärk on tarbimise edendamine. Nimelt on puu- ja köögiviljade turustuskampaania raames praktiliselt võimatu teha vahet värsketel toodetel ja töödeldud toodetel sellisel viisil, et julgustada üksnes värskete puu- ja köögiviljade tarbimist, välistades sealjuures töödeldud tooted. Niisugustel asjaoludel tähendaks tingimus, et puu- ja köögiviljasektoris on turustuskampaaniad abikõlblikud üksnes värskete toodete osas, seda, et ühtegi turustuskampaaniat ei oleks võimalik abikõlblikuks tunnistada. Järelikult ei võimalda ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103c lõike 1 punkt d, mis mainib üksnes turustustegevusi, anda ühendusepoolset rahalist toetust tegevuste katteks, mis on seotud puu- ja köögivilja töötlemisega. Oluline on lisada, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõige 2a ning rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 ja artikli 60 lõige 7 ei näe ette, et toetusi võib maksta üksnes tootjaorganisatsioonidele, kelle rakenduskava, millel on ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 103c lõike 1 punktis d ette nähtud eesmärk, on heaks kiidetud ega sea piirangut, et abikõlblikud on üksnes nende nimetatud eesmärgiga seotud tegevused.

71 Olgu lisatud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õiguse sätteid tõlgendada ja kohaldada nii, et need tagaksid võrdse kohtlemise põhimõtte järgimise (Euroopa Kohtu 6. mai 1982. aasta otsus liidetud kohtuasjades 146/81, 192/81 ja 193/81: BayWa jt, EKL 1982, lk 1503, punkt 30; 17. septembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-513/99: Concordia Bus Finland, EKL 2002, lk I-7213, punkt 69, ja 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas C-470/99: Universale-Bau jt, EKL 2002, lk I-11617, punkt 99; Üldkohtu 2. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-236/97: Ouzounoff Popoff *vs.* komisjon, EKL AT 1998, lk I-A-311 ja II-905, punkt 35; 16. juuli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-81/97: Regione Toscana *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-2889, punktid 50 ja 51, ja 18. oktoobri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-333/99: X *vs.* EKP, EKL 2001, lk II-3021, punkt 38).

72 Ühise põllumajanduspoliitika raames on selline põhimõte otseselt sätestatud ELTL artikli 40 lõike 2 teises lõigus (Euroopa Kohtu 11. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas C-33/08: Agrana Zucker, EKL 2009, lk I-5035, punkt 46), mis keelab igasuguse tootjate või tarbijate diskrimineerimise liidus.

73 Sellega seoses tuleb nentida, et töötlemiskulude katmiseks töötati välja mitu toetuskava (vt eespool punktid 55–57) viisil, et säilitada liidu töötlejate vaheline võrdne kohtlemine, st töödeldud puu- ja köögivilja sektoris tegutsevate ettevõtjate vahel, olenemata sellest, kas nad kuuluvad tootjaorganisatsiooni või ei kuulu. Eelkõige nägi määrusega nr 2201/96 kehtestatud kava ette toetuse maksmise otse töötlejatele (eespool punktis 55 viidatud kohtuotsus Kreeka *vs.* komisjon, punktid 101 ja 102) ilma, et neid diskrimineeritaks selle alusel, kas nad kuuluvad tootjaorganisatsiooni, samas kui määrusega nr 2699/2000 nähti ette toetuse maksmine tootjatele, kelle toodang oli ette nähtud töötlemiseks, ilma et oleks vahet tehtud sellel alusel, kas töötleja kuulub tootjaorganisatsiooni või mitte. Sama kehtis ka määrusega nr 2202/96 kehtestatud kava puhul.

74 Just samasugusest puu- ja köögivilja töötlemisega tegelevate liidu ettevõtjate vahelise võrdse kohtlemise kontseptsioonist lähtudes kajastab ühine turukorralduse ühtne määrus valikuid, mille nõukogu põllumajanduspoliitika osas töödeldud puu- ja köögivilja sektori toetuste valdkonnas tegi. Nagu eespool punktides 58–62 ja 67–70 mainitud, seisneb see poliitika selles, et nimetatud sektoris kaotatakse igasugused toetused ilma, et tehtaks vahet sellel alusel, kas töötleja kuulub tootjaorganisatsiooni või ei kuulu.

75 Seetõttu ei ole komisjonil õigust anda toetust kulude katteks, mis on seotud töötlemistegevustega, mida tuleb liigitada „tegevusteks, mis ei ole tegelikult töötlemistegevused” – kusjuures see on mõiste, mida pealegi ühise turukorralduse ühtses määruses ei esine –, nimelt teatud tegevusteks, mis puudutavad üksnes protsessi, mis kaasneb töödeldud puu- ja köögivilja tootmisega. Ta ei või seda teha seda enam, kui ta seeläbi diskrimineerib töötlejaid, kes ei kuulu tootjaorganisatsiooni, ja seab tootjaorganisatsioonid tulenevalt sellest, et nad tegelevad töötlemistegevustega, soodsamasse olukorda.

76 Ent käesoleval juhul antakse määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõike 3 tõttu töödeldud puu- ja köögivilja sektorist toetust just tootjaorganisatsioonidele, kes töötlevad ise oma toodangut või lasevad seda enda nimel teha. Niisugused õigusnormid rikuvad ühise turukorralduse ühtset määrust, kuna viimases ei ole selliste toetuste maksmist ette nähtud ja eespool punktides 73 ja 74 esitatud põhjustest tulenevalt toovad kaasa diskrimineerimise üksteisega konkureerivate liidu töötlejate vahel. Neil õigusnormidel on selline mõju ulatuses, milles neis osutatud kindlaid määrasid kohaldatakse ka teatud tegevustega seotud kulude suhtes, mida teostavad töötlejad puu- ja köögivilja töötlemise raames, mille on neile tarninud tootjate ühendused, kuna nende tegevustega seotud kulude katmiseks antakse toetust üksnes juhul, kui töötlemise viivad läbi tootjaorganisatsioonid või seda tehakse nende vastutusel allhanke teel, nagu see on määratletud määruse nr 1580/2007 artiklis 29 ja rakendusmääruse nr 543/2011 artiklis 27.

77 Sama kehtib *a fortiori* rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 puhul.

78 Eelkõige – nagu komisjon seda kohtuistungil kinnitas – tunnistatakse esiteks selle õigusnormiga liidu rahastamise osas abikõlblikuks igasugune tegevus või investeering, mille on teinud tootjaorganisatsioon ja mis on seotud töötlemisega, ilma et abikõlblikkuse ulatust oleks piiratud isegi „tegevuste [osas], mis ei ole tegelikult töötlemistegevused”. Teiseks ei tähenda asjaolu, et kõnealune abikõlblikkus sõltub sellest, et järgida tuleb ühise turukorralduse ühtse määruse artiklis 103c ja või artikli 122 esimese lõigu punktis c osutatud eesmärke, et kõnealune õigusnorm on ühise turukorralduse ühtse määrusega kooskõlas. Nimelt kuulub ühise turukorralduse ühtse määruse artikkel 103c selle määruse II osa I jaotise IV peatüki IVa jakku ja puudutab seega üksnes toetusi puu- ja köögiviljasektorile, mis ei hõlma aga töödeldud puu- ja köögivilja sektorit (vt eespool punkt 60). Lisaks kuulub ühise turukorralduse ühtse määruse artikkel 122 ühise turukorralduse ühtse määruse II osa II jaotise II peatükki „Tootjaorganisatsioonid, tootmisharudevahelised organisatsioonid, ettevõtjate organisatsioonid”. Sellega seoses tuleb märkida, et puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioone, tootmisharudevahelisi organisatsioone ja ettevõtjate organisatsioone käsitlevad eeskirjad on kehtestatud ühise turukorralduse ühtse määruse artiklites 125a–125n, mis on sinna viimati nimetatud määrusesse lisatud määruse nr 1182/2007 teatud sätetega (vt eespool punkt 2). Ent selle viimati nimetatud määruse põhjenduse 6 kohaselt „[kohaldatakse t]ootjaorganisatsioone ja tootmisharudevahelisi organisatsioone ja kokkuleppeid käsitlevaid sätteid […] üksnes puu- ja köögiviljaturu ühise korraldusega hõlmatud toodete suhtes ning seda jaotust tuleks säilitada”. Niisiis ei võimalda iseenesest tõik, et tootjaorganisatsioon järgib ühte ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 122 esimese lõigu punkti c eesmärkidest – see on säte, millele viitab sama määruse artikli 125b lõike 1 punkt a –, rahastada tegevusi, mis on seotud puu- ja köögivilja töötlemisega.

79 Komisjoni seisukohaga, et tootjaorganisatsioonide soodsam kohtlemine on põhjendatud vajadusega anda neile toetust ka värskelt turustamiseks mõeldud puu- ja köögiviljasektoris rahastatud teatud tegevusteks, ei saa nõustuda. Seoses sellega, isegi kui esiteks eeldada, et selline hinnang on *lege ferenda* õigustatud, siis on siiski selge, et ühise turukorralduse ühtse määrusega ei ole niisuguse toetuse andmist ette nähtud. Teiseks, isegi kui on tõsi, et puu- ja köögivilja turustamiseks on vajalik teostada teatud puhastamis-, pakendamis- või ladustamistegevusi, mis sarnanevad teatud tegevustega, mida teostatakse töötlemise käigus, siis on siiski selge, et kõnealuste puu- ja köögiviljade puhul on jätkuvalt tegemist värskelt turustatavate toodetega. Ent kuna värskelt turustatavad puu- ja köögiviljad, isegi kui need on läbinud mõne eelpool nimetatud toimingu, ühelt poolt ning töötlemiseks mõeldud puu- ja köögiviljad teiselt poolt ei konkureeri turul teineteisega, siis puudub vajadus neid sarnaselt kohelda. Kolmandaks on komisjoni poolt nende kahe tootjate kategooria vahel vahe tegemine enamiku nende tootjate puhul

kunstlik, kuna see, kas tooteid turustatakse värskelt või töötlemiseks mõeldud toodetena, sõltub peamiselt sellest, kas need tooted vastavad värskelt müümiseks mõeldud toodete suhtes kohaldatavatele turustusnormidele, mis on kehtestatud ühise turukorralduse ühtse määruse artikliga 113a ja mida on täpsustatud rakendusmäärusega nr 543/2011. Seetõttu ei tähenda tõik, et puu- ja köögiviljaturg eristub töödeldud puu- ja köögivilja turust, et samasugune vahetegemine kohaldub tingimata ka tootjate tasandil ja veel vähem vaidlusalust toetust saavate tootjaorganisatsioonide tasandil. Neljandaks tuleb nentida, et selgituse, mille kohaselt antakse töötlemiseks mõeldud puu- ja köögivilja tootjatele toetust väidetavalt eesmärgiga kajastada analoogsete tegevuste rahastamist värskelt turustatavate puu- ja köögiviljade puhul, seab kahtluse alla asjaolu, et ei määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teises lõigus ega rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõikes 3 ei ole ette nähtud, et toetust võiks anda tootjaorganisatsioonidele, kellel endal puuduvad võimalused töötlemiseks või töödelda oma toodangut allhanke teel, ilma et esineks mõni asjaolu, mis sellist erinevat kohtlemist ilmselgelt põhjendaks.

80 Lõpuks ei saa nõustuda ka komisjoni argumentidega, millega ta põhjendab erinevat kohtlemist ühelt poolt tootjaorganisatsioonide puhul, kes saavad toetust töötlemisega seotud tegevusteks, ning teiselt poolt töötlejate puhul. Esiteks eelkõige, kuna ühise turukorralduse ühtses määruses ei ole ette nähtud toetuse andmist töötlemisprotsessiga seotud tegevuskulude katteks, ei või anda ühtegi seda tüüpi toetust, isegi kui komisjon nimetab neid tegevusi tegevusteks, „mis ei ole tegelikult töötlemistegevused”. Teiseks ja igal juhul vastupidi sellele, mida väidab komisjon, ei ole töötlejate ja tootjaorganisatsioonide puhul, kes tegelevad töötlemisega, nende olukorrad seotuse osas töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga erinevad, vaid nad vastupidi just konkureerivad teineteisega sellel samal turul. Seoses sellega ei saa leida, et töötleja positsioon on analoogne tootjaorganisatsiooni omaga, kelle liikmed ei tegele puu- ja köögivilja kasvatamisega, kuna ühise turukorralduse ühtse määruse artikli 2 lõike 2 punkti a, artikli 122 esimese lõigu punkti 2a alapunkti iii ja artikli 125b kohaselt koostoimes määruse nr 1782/2003 artikli 2 punktidega a ja c kujutab selline tegevus endast tingimust, mille juriidiline isik peab täitma selleks, et teda võiks selles sektoris tootjaorganisatsioonina tunnustada. Seega ei ole see mõeldav puu- ja köögiviljasektori tootjaorganisatsioonide puhul, kes ei tegele puu- ja köögiviljade kasvatamisega. Seetõttu ei saa määruse nr 1182/2007 põhjenduses 10 välja toodud pakkumise rühmitamise eesmärgiga õigustada diskrimineerivat kohtlemist, mis soodustab tootjaorganisatsioone, kui nad tegelevad töötlemisega, kuid kahjustab töötlejaid – sellist kohtlemist ei ole ette nähtud ka viimati nimetatud määrusega. Sellises kontekstis käib kõnealune eesmärk üksnes toetuste kohta, mis katavad puu- ja köögivilja tootmisega seotud kulusid, kuna liidu seadusandja otsustas kaotada igasugused töötlemistegevuste kulude katteks antavad toetused.

81 Eelnevast järeldub, et vaidlustatud õigusnormid tuleb tühistada ulatuses, milles need näevad ette, et turustatud toodangu väärtus hõlmab ka „tegevuste, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused” väärtust, ja ulatuses, milles need näevad ette, et puu- ja köögivilja töötlemisega seotud investeeringud ja tegevused on liidu rahastamise osas abikõlblikud, ning osas, milles kohtuasjas T-454/10 esitatud hagi puudutab määruse nr 1580/2007 VIII lisa tühistamist, on vajadus otsus teha ära langenud.

82 Neil asjaoludel ei ole vaja analüüsida kolmandat väidet, mis puudutab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, kuna selle väite kaudu taotletav õigusnormide tühistamine on samasuguse ulatusega kui see, mida taotleti esimese kahe väitega.

Tühistatud õigusnormide tagajärgede säilimine

83 ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt võib Üldkohus, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, millised tühistatud õigusakti tagajärjed loetakse kehtivaks.

84 Hagejad ja Anicavi nõuete toetuseks menetlusse astujad olid kohtuistungil seisukohal, et käesoleval juhul ei ole ELTL artikli 264 teine lõik kohaldatav. Komisjon seevastu leidis, et vaidlustatud õigusnormide tagajärjed peaks säilima.

85 Olgu märgitud, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teine lõik ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõige 3 tühistatakse põhjendusel, et nendega kehtestatud kindlad määrad katavad ka teatud tegevusi, mida teostatakse puu- ja köögivilja töötlemise käigus. Selles kontekstis on vaja ära hoida negatiivsed tagajärjed, mis võivad tekkida seoses osade finantstoimingutega, kuhu on kaasatud komisjon, siseriiklikud makseasutused ja tootjaorganisatsioonid osas, milles on vajalik ümber arvutada kõik viimastele vaidlusaluste õigusnormide alusel makstud toetused, eesmärgiga arvutada välja iga asjaomase toote töötlemistegevusele vastav osa toetustest, mis võib käesoleval juhul lisaks kaasa tuua märkimisväärseid tehnilisi raskusi.

86 Seetõttu tuleb otsustada, et määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teise lõigu ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõike 3 mõju komisjoni, liikmesriikide ja tootjaorganisatsioonide vahelistele suhete säilitatakse sellisel viisil, et kehtivaks loetakse üksnes need maksed, mis tehti nende õigusnormide alusel tootjaorganisatsioonidele alates määruse nr 687/2010 jõustumisest kuni käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamiseni.

87 Seevastu, mis puudutab investeeringuid ja tegevusi, mis said liidu toetust rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõike 7 alusel, siis puudub vajadus kinnitada nimetatud õigusnormi tagajärgede kehtivust, kuna sellega seotud rahastamise puhul on juba tuvastatud, et see on oma ebaseadusliku olemuse tõttu tervikuna õigusvastane.

Kohtukulud

88 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud, välja arvatud need, mis on seotud komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astumisega, vastavalt hagejate nõuetele välja mõista komisjonilt.

89 Mõista Anicavi nõuete toetuseks kohtuasjas T-454/10 menetlusse astumisega seotud kohtukulud samuti välja komisjonilt.

90 Mõista komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astujatelt välja hagejate kohtukulud, mis on seotud nende menetlusse astumisega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. **Tühistada komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1580/2007, millega kehtestatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris (muudetud komisjoni 30. juuli 2010. aasta määrusega (EL) nr 687/2010), artikli 52 lõike 2a teine lõik ulatuses, milles selles on ette nähtud, et töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja turustatud toodangu väärtus hõlmab ka „tegevuste, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused" väärtust.**

2. **Tühistada komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, artikli 50 lõige 3 ulatuses, milles selles on ette nähtud, et töötlemiseks ettenähtud puu- ja köögivilja turustatud toodangu väärtus hõlmab ka „tegevuste, mis ei ole tegelikud töötlemistegevused" väärtust.**

3. Tühistada rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 60 lõige 7.

4. Osas, milles kohtuasjas T-454/10 esitatud hagi puudutab määruse nr 1580/2007 VIII lisa tühistamist, on vajadus otsus teha ära langenud.

5. Määruse nr 1580/2007 artikli 52 lõike 2a teise lõigu ja rakendusmääruse nr 543/2011 artikli 50 lõike 3 tagajärjed säilitatakse sellisel viisil, et kehtivaks loetakse üksnes need maksed, mis tehti viimati nimetatud õigusnormide alusel tootjaorganisatsioonidele kuni käesoleva kohtuotsuse väljakuulutamiseni.

6. Mõista kohtuasjas T-454/10 Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) ja viimase nõuete toetuseks menetlusse astujate, kelle nimed on loetletud II lisas, kohtukulud välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

7. Komisjoni nõuete toetuseks kohtuasjas T-454/10 menetlusse astujad, kelle nimed on loetletud III lisas, kannavad ise oma kohtukulud.

8. Mõista kohtuasjas T-482/11 Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetalesi (Agrucon) ja ülejäänud hagejate – kelle nimed on loetletud I lisas – kohtukulud välja komisjonilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

9. Komisjoni nõuete toetuseks kohtuasjas T-482/10 menetlusse astujad – kelle nimed on loetletud III lisas – kannavad ise oma kohtukulud.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. mail 2013 Luxembourgis.

Allkirjad

I LISA

Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), asukoht Milano (Itaalia),

Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), asukoht Napoli (Itaalia),

Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, L^{da} , asukoht Cartaxo (Portugal),

Evropaïka Trofima AE, asukoht Larisa (Kreeka),

FIT – Fomento da Indústria do Tomate, SA, asukoht Águas de Moura (Portugal),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, asukoht Veria (Kreeka),

Panellinia Enosi Konservopoion, asukoht Ateena (Kreeka),

Elliniki Etairia Konservon AE, asukoht Nafplio (Kreeka),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, asukoht Marousi (Kreeka),

Italagro – Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA, asukoht Castanheira do Ribatejo (Portugal),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, asukoht Marousi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, asukoht Serres (Kreeka),

Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas – Sopragol, SA, asukoht Mora (Portugal),

Sugalidal – Indústrias de Alimentação, SA, asukoht Benavente (Portugal),

Sutol – Indústrias Alimentares, L da , asukoht Alcácer do Sal (Portugal),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, asukoht Thessaloníki (Kreeka).

II LISA

Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), asukoht Madrid (Hispaania),

AIT – Associação dos Industriais de Tomate, asukoht Lissabon (Portugal),

Panellinia Enosi Konservopoion, asukoht Ateena (Kreeka),

Kopaïs AVEE Trofimon & Poton, asukoht Maroussi (Kreeka),

Evropaïka Trofima AE, asukoht Larisa (Kreeka),

Konservopoiia Oporokipeftikon Filippos AE, asukoht Veria (Kreeka),

Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos, asukoht Maroussi,

Serraïki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE, asukoht Serres (Kreeka),

Elliniki Etairia Konservon AE, asukoht Nafplio (Kreeka),

ZANAE Zymai Artopoiias Nikoglou AE Viomichania Emporio Trofimon, asukoht Thessaloníki (Kreeka).

III LISA

Cooperativas Agro-alimentarias, asukoht Madrid (Hispaania),

Fédération française de la coopération fruitière, légumière ja horticole (Felcoop), asukoht Pariis (Prantsusmaa),

VOG Products Soc. agr. coop., asukoht Laives (Itaalia),

Consorzio Padano Ortofrutticolo Soc. agr. coop. (Copador), asukoht Collecchio (Itaalia),

Consorzio Casalasco del Pomodoro Soc. agr. coop., asukoht Rivarolo del Re ed Uniti (Itaalia),

ARP Agricoltori Riuniti Piacentini Soc. agr. coop., asukoht Podenzano (Itaalia),

Orogel Fresco Soc. coop. agr., asukoht Cesena (Itaalia),

Conserve Italia –Consorzio Italiano Fra Cooperative Agricola Soc. coop. agr., asukoht San Lazzaro di Savena (Itaalia).